

(Hekayə)

Quşyeyən hörümçək evdə istadiyi kimi gəzir, canımı alan qorxu isə səngimək bilmir.

Beatrislə birlikdə yarmarkadakı kirlə çadıra girdiyimiz gün anladım ki, bu iy-rənc həşərat taleyin mənim üçün hazır-

Quşyeyən

ladığı ən pis sınaq ola bilər. Aydın bir baxışda qəfildən parlayan həqarət və mərhəmətdən belə pis...

Bir neçə gün sonra hörümçəyi almaq üçün qayıtdığımı görən kələkbaz satıcı təəccüblənmişdi. O, mənə həşəratın bəzi xüsusiyyətləri, qərribə qidalanma vərdişləri barədə bir-iki şey danışırdı. Artıq ruhumun dözə biləcəyi ən böyük təhlükə və qorxu əllərimdəki taxta yeşiyin içindəydi. Titrəyərək, tərəddüd edərək addımladığımı xatırlayıram. Ev yolunda hörümçəyin yüngül və sıx çəkisini hiss edə bilir, yeşiyin ağırlığını onun ağırlığından rahatlıqla ayırırdım. Sanki ikisinin çəkisi ayrıldı: yeşik saf taxtaydı, o isə məni ayağıma bağlanmış yük kimi aşağı çəkən iy-rənc, zəhərli heyvan idi. Yeşiyin içindəki kiçik cəhənnəmin köməyi ilə digərini, nəhəng insan cəhənnəmini son-

landırmağı düşünürdüm.

Hörümçəyi mənzilimə buraxdığım, xərcəng kimi tələsə-tələsə qaçıb mebelin altında gizlənməyini izlədiyim gecə mənim üçün təsvirolunmaz bir həyatın başlanğıcı oldu. Ondan bəri hər anım gözəgörünməz varlığı ilə bütün evi dol-duran quşyeyənin addım səsləri ilə keçir.

hörümçək

Hər gecə titrəyərək ölümcül dişləyi gözləyirəm. Çox vaxt donmuş, gərgin və keyimiş vəziyyətdə oyanıram, çünki yuxuda olarkən daima dərimi qıdıqlayan ayaqlarını, bədəninin ağırlığını və sərt qarınının toxunuşunu hiss edirəm. Amma hər dəfə səhər açılır. Mən hələ də sağam, ruhum özünü boşuna hazırlayır.

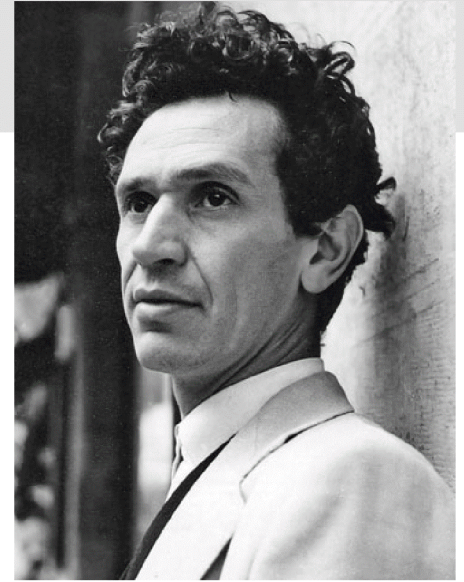
Bəzi günlər mənə elə gəlir ki, quşyeyən yoxa çıxıb, itib, ya da ölüb. Lakin bunu dəqiqləşdirmək üçün heç nə etmirəm. Hamamdan çıxanda və ya yatağa girmək üçün soyunanda onunla qarşı-qarşıya gəlmək şansını saxlayıram. Bə-

Xuan Xose Arreola

Tərcümə etdi:
İlahə Əkbər

zən də gecənin sakitliyi onun addımlarının əks-sədasını mənə çatdırır. Bu səsin hiss edilməyəcək qədər zəif olduğunu bilsəm də, ona qulaq verməyi öyrənmişdim.

Çox vaxt onun üçün qoyduğum yemə toxunmadığını görürəm. Yem yoxa çıxs

belə, onu quşyeyən hörümçəyin, yoxsa başqa bir günahsız qonağın yediyni hardan bilə bilərdim? Arada düşünürəm ki, bəlkə də firıldaqçılıq qurbanı olmuşam. Özümü saxta quşyeyən hörümçəyin insafına buraxmışam. Bəlkə də o kələkbaz məni aldadıb, adi, təhlükəsiz və iy-rənc böcəyi od qiymətinə sırıyıb.

Əslində bunun heç bir əhəmiyyəti yox idi, gecikən ölümün bütün məsuliyyətini hörümçəyin boynuna qoymuşdum. Yuxusuzluğun ən çox əzab verdiyi saatlarda, mən ehtimallar içində itib ba-

tanda, heç cür sakitləşə bilməyəndə hörümçək ziyarətimə gəlir. Karıxıb vurnuxa-vurnuxa otağı gəzir, divarlara dırmaşmaq üçün yöndəmsiz cəhdlər edir. Dayanır, başını qaldırır və kiçik qollarını hərəkət etdirir. Sanki həyəcanla görünməz yoldaşını qoxlayır.

Həmin an öz tənhəliyimdən sarsılmış, kiçik bədheybət tərəfindən küncə qısılmış halda bir vaxtlar Beatrisi və onun əlçatmaz yaxınlığını xəyal etdiyimi xatırlayıram.